

Skipulagsstofnun
Egill Þórarinsson
Borgartún 7b
105 REYKJAVÍK

Garðabær, 11. febrúar 2020
2020010028/42-0
OKV, SBR, TB
jgo/tb

Vestfjarðavegur (60) um Dynjandisheiði og Bíldudalsvegur (63), frmmatsskýrsla

Vísað er til bréfs frá Skipulagsstofnun, dags. 27. desember 2019, þar sem óskað er eftir umsögn Náttúrufræðistofnunar Íslands um frummatsskýrslu vegna Vestfjarðarvegur (60) um Dynjandisheiði og Bíldudalsvegur (63). Beðist er velvirðingar á því hvað það hefur dregist að svara erindinu.

Náttúrufræðistofnun telur framlagða frummatsskýrslu vel unna og greinargóða.

Jarðminjar

Almennt telur Náttúrufræðistofnun að fyrirhugaðar framkvæmdir muni ekki hafa neikvæð áhrif á mikilvægar jarðminjar og á það við um alla áfanga leiðarinnar og gerir Náttúrufræðistofnun því ekki athugasemdir við framkvæmdina m.t.t. jarðminja.

Vistgerðir

Helstu landvistgerðir sem hafa hátt verndargildi á úttektarsvæðinu eru birkiskógar (blanda af kjarrskóga- og lyngskógavist), strandvistgerðin sjávarfítjungsvist og votlendisvistgerðir/votlendi.

Birkiskógar

Fyrirhugað er að leggja nýja vegkafla um birkiskóga í Penningsdal vestan Vatnsfjarðar, um Dynjandisdal og í Sunndal í Trostansfirði en birkivistgerðirnar þrjár hafa hátt verndargildi sbr. http://utgafa.ni.is/fjolrit/Fjolrit_54.pdf og skilgreindi Náttúrufræðistofnun Íslands þær sem forgangsvistgerðir við val svæða á B-hluta náttúruminjaskrá árið 2018, sjá <http://utgafa.ni.is/skyrslur/2019/NI-19008.pdf>

- Umfangsmestir eru birkiskógar í Penningsdal á veglínu F og F2 en þeir þekja meginhluta veglínanna í neðri hluta Penningsdals.
- Í Dynjandisdal kemur fram að veglína D hafi í för með sér minni skerðingu á birkikjarri og

telur NÍ það rétt ályktað.

- Í Sunndal verður talsverð skerðing birkiskóga og þar er talið að veglína Z skerði birkiskóga síður en veglína X sem einnig virðist rétt ályktað.

Ljóst er að nokkuð umfangsmikið rask verður á birkiskógavistlendi í tengslum við veglagninguna. Í því samhengi skiptir miklu að birki hefur verið í sókn undanfarna áratugi, og þar eru sunnanverðir Vestfirðir engin undantekning. Ætti það að auðvelda sjálfgræðslu raskaðra svæða. Og eins og bent er á í gögnum málsins er hægt að nýta gróður/birkiplöntur sem til falla úr vegstæðum til uppgræðslu á aflögðum vegum. Mjög mikilvægt er að í framkvæmdaleyfi verði tryggt að ekki verði heimilt að nota framandi tegundir við uppgræðslu og vegna birkiskóga sé eingöng notast við birki af svæðinu en ekki framandi trjáplöntur. Við efnistöku þarf að tryggja að ekki sé notað efni þar sem lúpína vex.

Sjávarfitjar

Sjávarfitjungsvist hefur hátt verndargildi og er jafnframt forgangsvistgerð. Skv. gróðurkorti í skýrslunni er talið vera lítið um sjávarfitjar á vegstæði þar sem gert er ráð fyrir þverun Vatnsfjarðar. Sjávarfitjungur vex þó á mjóum beltum í fjöruborðinu beggja megin fjarðarins. Út frá matsskýrslu og úttekt Náttúrustofu Vestfjarða, NAVÉ, er vandséð hvort allir vegkaflar hafi verið gróðurkortlagðir á áreyrunum við Flókalund. Fjöldi veglína er settur fram í frummatsskýrslunni en gróðurúttektin sýnir þetta svæði aðeins á kortum 1 og 2 í úttektarskýrslu NAVÉ. Því er ekki hægt að greina umfang sjávarfitjungsvistar á veglínu A2 og veglínu F3 og óvíst er með umfangið á veglínu F og F2. Því ríkir óvissa um áhrif veglínanna á þessa vistgerð í Vatnsfirði. Sjá einnig síðar.

Í Fossfirði, þar sem vegstæði verður fært fjær bænum Fossi út á áreyrarnar, munu sjávarfitjar (líkl. sjávarfitjungsvist) færast ofan við vegstæði. Samkvæmt korti eru fitjarnar 2 ha að flatarmáli. Mögulegt er að vegkaflinn hafi áhrif á sjávarföll ofan vegar sem þá mun hafa áhrif á sjávarfitjarnar en hve mikið mun ráðast af veghönnun á þessum kafla, sjá einnig síðar.

Veglína X og veglína Z í Sunndal færir veginn nær ströndinni og þverar Sunndalsá við ósa hennar í stað þess að fara inn dalinn sjálfan og þvera ána þar. Samkvæmt gróðurúttekt eru þó hvorki votlendi né fitjar á þessum slóðum.

Votlendi

Votlendissvæði, landvistgerðir, eru aðeins á litlum hluta vegstæða. Þó má nefna að:

- Votlendissvæði, um 3,4 ha að stærð, er í Penningsdal á veglínu F við ána Pennu sunnanverða. Vegna votlendis virðist betri kostur að velja veglínu F2 norðan Pennu, en báðar veglínur liggja um nokkuð sambærileg birkiskógasvæði.
- Veglína F verður færð neðar í hlíðina við Hærri-Öxl en gert er ráð fyrir að nýja vegstæðið fari sveig umhverfis Afréttarvatn. Þar er votlendissvæði sem mun skerðast við framkvæmdina. Gróin votlendissvæði, einkum í grennd við tjarnir/vötn, eru almennt lítil og fá á úttektarsvæðinu en þetta er eitt þeirra stærri. E.t.v. mætti skoða að hafa vegstæðið áfram vestan vatnsins eins og það liggur nú, það mundi a.m.k. valda minna raski á vatnasviði Afréttarvatns og votlendi umhverfis vatnið, eða skoða hvort færa megi veglínuna eitthvað

austar.

Fágætar plöntur

Í umræðukafla um gróðurúttekt kemur fram að ekki hafi fundist neinar tegundir á valista á úttektarsvæðinu. Taldar eru fram tegundirnar stóriburkni, grasnykra og marhálmur, sem eru fremur sjaldgæfar, ýmist á landsvísu eða á Vestfjörðum. Plöntulistinn virðist fyrst og fremst vera byggður á úttekt NAVE á vettvangi. Samkvæmt kortasjá NÍ sem sýnir vaxtarstaði valistiplantna, virðist Stefánssól vaxa á eða við veglínu Z í Sunndal en tegundin er á valista NÍ frá 2018 yfir tegundir í nokkurri hættu (VU) sjá

<https://www.ni.is/midlun/utgafa/valistar/plontur/valisti-aedplantna> . Skráningin er þó komin til ára sinna, eða frá árinu 1944, og hefur ekki verið leitað að tegundinni þarna aftur (Pawel Wasowicz NÍ, pers. uppl.). Samkvæmt frummatsskýrslu vex melasól á úttektarsvæðinu en er þó ekki skráð á því svæði sem tekur til þessa vegstæðis.

Veglína Z í Sunndal virðist valda minni skerðing á birkiskógum en veglína X. Fara þarf með gát og skoða hvort Stefánssól vaxi í fyrirhuguðu vegstæði.

Aðrar athugasemdir

Í frummatsskýrslu Vegagerðarinnar kemur fram að:

“Til að draga úr áhrifunum verður þess gætt að rask verði sem minnst á framkvæmdatíma og við frágang verður jafn stórt gróðurlendi og raskast grætt upp. Í samráði við Vesturbyggð og Ísafjarðarbæ verður leitast við að endurheimta jafn stórt votlendi og raskast vegna framkvæmdanna og haft samráð við Skógræktina um uppgræðslu til að bæta fyrir það birkikjarr sem tapast.”

Þótt mótvægisaðgerðir, s.s. endurheimt votlendis, séu almennt til bóta sem mótvægisaðgerð verður þó að hafa í huga að vötn í vel grónu votlendi á hálendi jafngilda ekki votlendi á láglendi. Aðstæður til að endurheimta votlendi eru fyrst og fremst á láglendi og því ólíklegt að þær tegundir (fuglar og önnur dýr, plöntur) sem þrífast á hálendum votlendissvæðum geti nýtt slík endurheimt búsvæði. Af þessum sökum er full ástæða til að benda á að rask gróinna votlendissvæða á hálendum svæðum verður ekki endurheimt á láglendi og því ekki hægt að setja endurheimt votlendis á láglendi sem mótvægisaðgerð við röskun votlendis á hálendi. Gera þarf kröfu um að reynt sé með öllum tiltækum ráðum að forðast rask á votlendi í hálendi. Sjá athugasemdir um uppgræðslu vegna taps á „birkiskógum“ hér að framan.

Fjörur og fjöruvistgerðir

Við val á leiðum er að mati Náttúrufræðistofnunar mikilvægt að hafa í huga að vistkerfi og lífríki fjara byggist á flóknu samspili lífrænna og ólífrænna þátta. Því er erfitt að spá fyrir um áhrif framkvæmda á fjörur og fjöruvistgerðir og því þeim mun mikilvægara að alltaf sé litið til þess að raska fjörum sem minnst og gæta fyllstu varúðar.

Í skýrslunni kemur vel fram af hálfu Vegagerðarinnar að við fyrirhugaðar framkvæmdir muni votlendi, sjávarfitjar, stöðuvötn og tjarnir skerðast þrátt fyrir að votlendi njóti sérstakrar verndar skv. 61. gr. laga um náttúruvernd nr. 60/2013 og að forðast beri að raska þeim nema brýna nauðsyn beri til.

Náttúrufræðistofnun telur afar mikilvægt, við framkvæmd eins og þessa, að skoða fágæti og mikilvægi vistgerða svæðisbundið fremur en almennt að skoða hvaða hlutfall vistgerða er verið

að skerða á landsvísu. Vissulega getur verið um að ræða vistgerðir sem eru t.d. mjög fágætar á landsvísu en almennt er eðlilegra að skoða röskun á vistgerðum út frá náttúruverðmætum þess svæðis sem um ræðir hverju sinni. Bæði til vernda lífríki t.d. fjara almennt, en mikill munur er á fjörum milli landshluta, en ekki síður vegna t.d. fugla sem eru oft áttagatryggir og leita á sömu svæði ár eftir ár í ætisleit og til varps. Það er því að taka full djúpt í árinna að fullyrða að vistfræðilegir ferlar og tegundafjölbreytni viðhaldist við framkvæmdirnar líkt og haldið er fram í umræðum á bls. XXI og bls. XXVIII.

Á bls XXI segir: *Fjölbreytni vistgerða innan náttúrulegra útbreiðslusvæða þeirra, með þeirri tegundafjölbreytni og þeim vistfræðilegu ferlum sem einkenna hverja vistgerð, verður viðhaldið á mögulegu framkvæmdasvæði þótt vistfræðilega mikilvægum vistkerfum verði raskað. Framkvæmdin mun skerða mikilvæg vistkerfi hlutfallslega mjög lítið, sé lítið til stærðar slíkra vistkerfa innan landsins í heild.*

Á bls XXVIII segir: *Þrátt fyrir þau áhrif sem framkvæmdin mun hafa á verndarsvæði og vistkerfi sem njóta verndar, telur Vegagerðin að framkvæmdin sé ekki í andstöðu við verndarmarkmið 2. og 3. gr. náttúruverndarlaga, því hún mun ekki draga úr líffræðilegri eða jarðfræðilegri fjölbreytni eða fjölbreytni landslags á fyrirhuguðu framkvæmdasvæði.*

Hér að framan er vísað til umræðu um framkvæmdina með hliðsjón af verndarmarkmiðum laga um náttúruvernd í umfjöllun um alla áfanga. Í sömu mgr. er mjög vafasöm túlkun á lögum um náttúruvernd. Þar segir réttilega að lög um náttúruvernd fjalli ekki eingöngu um náttúruvernd heldur einnig að tryggja rétt almennings til að komast um landið og njóta þess í sátt við náttúruna (sem er náttúruvernd, innskot NÍ) o.s.frv. Þessi rök eru m.a. notuð til að réttlæta að framkvæmdirnar séu ekki í andstöðu við lögin, væntanlega vegna þess að þær auðvelda för um landið. Í fyrsta lagi er megin inntak náttúruverndarlaga að vernda náttúruna og að öll frávik frá því, hver sem þau eru, eigi að miða að því að náttúrunni sé ekki spillt. Að framkvæmdaraðili túlki lög um náttúruvernd þannig að t.d. að þverun Vatnsfjarðar, áfangi I, sé í sátt við náttúruna og lög um náttúruvernd af því að það auðveldi för frá a til b er háalvarlegt mál. Stofnun í eigu almennings eins og Vegagerðin á að ganga fremst í því að fara eftir lögum um náttúruvernd en ekki að túlka lögin með þeim hætti að þau þjóni eingöngu þröngum sjónarmiðum/hagsmunum vegagerðar. Þessi túlkun Vegagerðarinnar birtist einnig með sama hætti í túlkun hennar á almannahagsmunum, sem vissulega geta leitt til þess að raska þurfi náttúrunni s.s. vegna öryggismála. Hins vegar er ekki hægt að fullyrða eins og gert er neðst á bls. 368 að almannahagsmunir krefjist þess að náttúruverndarsvæðum sé raskað vegna fyrirhugaðrar vegagerða með vísun í áfanga I og II. Vissulega leiða vegabætur á þessu svæði til röskunar að einhverju marki og vissulega er til bóta fyrir svæðið og íbúa þess að þar séu gerðar vegabætur en það eru engir þeir almannahagsmunir til staðar sem krefjast þess beinlínis að Vatnsfjörður sé þveraður heldur frekar þvert á móti, sjá einnig síðar.

Stöðuvötn og tjarnir

Í frummatsskýrslunni er engin veglína talin hafa áhrif á stöðuvötn og tjarnir sbr. töflu 14-15, bls. XI, en í niðurstöðukafla á sömu bls. segir að framkvæmdir muni skerða stöðuvötn og tjarnir. Það er því spurning hvort hér er um ónákvæmni í orðalagi að ræða eða hvort aðrar skýringar finnast?

Á bls. XIV er í töflum 19-21 lagt mat á áhrif á straumvötn og stöðuvötn og samkvæmt töflunum er matið það sama fyrir alla áfanga. Þessi niðurstaða virðist ekki í samræmi við niðurstöðu á bls.

XV um að áfangi I hafi minnst áhrif.

Náttúrufræðistofnun hefur lagt til að Hærriöxl, lindasvæði norðan undir Hærriöxl á Dynjandisheiði (sunnan megin við núverandi þjóðveg), verði sett á B-hluta náttúruminjaskrár, sjá <https://www.ni.is/node/21585>. Hér er að finna a.m.k. fjórar lindir sem eru einkennandi fyrir lindir sem finna má utan eldvirka svæðisins. Athuga þarf sérstaklega að vegagerð raski ekki þessu svæði, sjá einnig hér að framan.

Lífríki í fjöru og leiru

Tafla 13. sýnir að veglínur A hafi ekki áhrif á sjávarfitjar en að allar veglínur F hafi nokkuð neikvæð áhrif í áfanga I. Í áfanga III eru allar veglínur X, Y og Z taldar hafa nokkuð neikvæð áhrif.

Skerðing er á fjörusvæðum í Reykjarfirði, veglínur X og Z og Vatnsfirði veglínur A2, F, F2, F3 og í Fossfirði, veglína X. Veglínur A2, F, F2 og F3 eru taldar hafa talsverð neikvæð áhrif á lífríki í fjörum og leirum og því eru þær versti kosturinn ef litið er til 61. greinar náttúruverndarlaga í stað þess að fara leiðir A1 eða A3. Fjörusvæði í Reykjarfirði og Vatnsfirði eru m.a. mikilvæg fæðuöflunarsvæði, sérstaklega fyrir rauðbrystinga.

Tekið er fram á bls. XV að að óvissa er um umfang og áhrif þverana á straumhraða, setflutninga og botnrof og þar með á líffræðilega þætti sjávar.

Ós Fossár í Fossfirði – áfangi III:

Sýnatökustöðvar í Fossfirði voru allar fyrir utan fyrirhugaðan veg (leið X) og þ.a.l. var ekki kannað dýralíf sem finnst á sjávarfitjunum í firðinum. Einnig virðist ekki hafa verið lagt mat á vatnsskipti. Hætt er við að með því að leggja veginn út fyrir sjávarfitjarnar muni þær hverfa vegna þess að ferskvatnsáhrif aukist og sjávarfalla muni ekki gæta nóg fyrir innan til að viðhalda þeim aðstæðum sem sjávarfitjar þurfa til að þrífast. Fram kemur að áfangi III muni hafa óveruleg áhrif á lífríki í fjörum en eins og málið er lagt fyrir telur Náttúrufræðistofnun ólíklegt að sjávarfitjar geti þrífist við ós Fossár sé leið X valin. Ekki er minnst á þennan möguleika en fullyrt á bls.14 að ekki sé um verulega neikvæð áhrif að ræða. Á bls. XI í skýrslu segir hins vegar: *Áhrif framkvæmdarinnar á sjávarfitjar eru varanleg og óafturkræf en engin þeirra leiða sem lagðar eru fram hefur veruleg neikvæð áhrif á sjávarfitjar.* Þessi niðurstaða stenst auðvitað ekki ef horft er staðbundið á málið en auk þess eru sjávarfitjar ekki víðfemar á landsvísu. Markmiðið á auðvitað að vera að lágmarka áhrif í öllum tilfellum.

Reykjarfjörður – áfangi III:

Veglínur X og Z raska leirusvæðum í Reykjarfirði. Óraunhæft er að segja að áhrifin séu afturkræf sé vegurinn fjarlægður.

Tafla 24. Samanburður á áhrifum veglína á lífríki í fjörum og leirum á áfanga III.

	Veglína X	Veglína Y	Veglína Z
Lífríki í fjörum og leirum	○	○	○

Hér virðist veglína Y vera betri kostur í botni Reykjarfjarðar en veglína X út fjörðinn vestan megin vegna votlendis. Það er því ástæða til að skoða þessa tvær leiðir betur.

Vatnsfjörður – áfangi I:

Tekið er fram að straumar muni óhjákvæmilega breytast við þverun og einnig getur öldumynstur

breyst. Þetta hefur áhrif á setflutninga sem getur haft mikil áhrif á setfjörur/leirur. Áætluð útmörk botnrofssvæða ná upp í fjöru sem getur haft áhrif á lífríki þeirra. Mat á botnrofi er ónákvæmt þar sem kornastærð sets á svæðinu hefur ekki verið könnuð. Því er ekki vitað með vissu hver áhrif setflutninga og uppsöfnun setefna í raun er.

Töluverð óvissa er um strauma og öldufar í Vatnsfirði við framkvæmdirnar. Vatnsfjörður er mjög grunnur og því geta áhrif á lífríki svæðisins orðið mikil ef setflutningar breytast. Vegna þessara óvissupátta er ekki hægt að fullyrða um t.d. næringarefna flutning eða rask á botni sjávar innan þverunar. Breytingar á öldufari getur einnig haft mikil áhrif á vistkerfi fjara þar sem þær eru mjög mótuð af brimasemi. Ljóst er að veglínur A1 og A3 hafa minnst áhrif.

Tafla 23. Samanburður á áhrifum veglína á lífríki í fjörum og leirum á áfanga I.

	Veglína A1	Veglína A2	Veglína A3	Veglína F	Veglína F2	Veglína F3
Lífríki í fjörum og leirum	○	◆◆	○	◆◆	◆◆	◆◆

Almennt

Að mati Náttúrufræðistofnunar er fremur létt tekið á áhrifum á fjörusvæði almennt. Fjallað er ýtarlega um gróðurlendi og ferskvatn en gengið er út frá því að ekki verði skaði á leirum vegna þess að vatnsskipti haldist sbr. umfjöllun um Vatnsfjörð. Ljóst er þó að þverun fjarða með vegfyllingum hefur óhjákvæmilega áhrif á eðliseiginleika sjávar með margvíslegum hætti og því ónákvæmt að tala eingöngu um tímabundin áhrif eða staðbundin. Mótvægisáðgerðir eru ekki tilstaðar þegar kemur að sjávarfitjum en það er ekki tekið fram í verndarmarkmiðum. Fullyrt er að áhrif á fjörur séu almennt staðbundin en það er fremur ónákvæm fullyrðing þar sem mjög erfitt er að spá fyrir um hvað muni gerast fyrir innan þveranir þar sem straumar og ölduhrif breytast.

Niðurstaða og val á leiðum

Að mati Náttúrufræðistofnunar mun veglína A1 hafa langminnst áhrif á náttúru Vatnsfjarðar og að mati stofnunarinnar **á þverun Vatnsfjarðar ekki að koma til greina** bæði vegna mögulegra áhrifa á vistgerðir og lífríki svæðisins og vegna eyðileggingar á landslagi Vatnsfjarðar. Þess utan mun þurfa að viðhalda tvöföldu vegakerfi á þessu svæði. Þverun Vatnsfjarðar er á engan hátt hægt að réttlæta með almannahagsmunum þar sem að um marga aðra valkosti er að ræða fyrir lagningu vegarins. Stytting á Vestfjarðarvegi er það lítil með þverun Vatnsfjarðar að hún ein og sér réttlætir ekki að eyðileggja landslag friðlands og að raska verulega verndarsvæði Breiðafjarðar. Í þessu sambandi er ekki hægt að horfa fram hjá því að búið er að þvera þrjá firði og til stendur að þvera þrjá til viðbótar á sunnanverðum Vestfjörðum.

Annar áfangi skerðir ekki sjávarfitjar né stöðuvötn og tjarnir.

Að mati Náttúrufræðistofnunar er veglína Y í áfanga III skást þeirra valkosta sem koma til greina,

Aðrar athugasemdir

Á bls. 373 segir í kafla 9 segir: „Við val á þeim veglínunum sem hér eru lagðar fram hefur verið lögð áhersla á að finna veglínur sem liggja vel í landi og hafa sem minnst neikvæð áhrif á umhverfið. Einnig var reynt að finna sem öruggastar og stýstar leiðir.“ Að mati Náttúrufræðistofnunar á þetta alls ekki alltaf við sbr. þverun Vatnsfjarðar, sjá annars

athugasemdir.

Landnotkun og mannvirki

Á bls. 374 segir: „Að öðru leyti verða áhrif framkvæmdarinnar á landnotkun jákvæð, því búsetuskilyrði batna, möguleikar á fiskeldi í sjókvíum á svæðinu verða betri og aðgengi að frístundahúsum á svæðinu verður betra. Við Foss er mögulegt að stækka svæði til æðarræktar. Vegagerðin telur að áhrif áfanga I á landnotkun verði nokkuð jákvæð fyrir veglínu F, F2 og F3 en óveruleg fyrir aðrar veglínur á áfanganum og að áhrif áfanga II og III á landnotkun verði talsverð jákvæð, óháð leiðarvali. Telja má að áhrif framkvæmdarinnar á landnotkun verði varanleg en staðbundin.“ Erfitt er að skilja, enda ekki beint rökstutt, þá fullyrðingu að áhrif á landnotkun verði nokkuð jákvæð fyrir veglínur F, F2 og F3 en óveruleg fyrir aðrar veglínur. Náttúruvernd er einnig landnotkun og umræddar veglínur F, F2 og F3, munu hafa verulega neikvæð áhrif á landslag og náttúruvernd.

Útivist og ferðamennska

Á bls. 374 segir: „Framkvæmdin er því í samræmi við áætlanirnar. Framkvæmdin mun, í flestum tilvikum, hafa jákvæð áhrif á útivist og ferðamennsku á fyrirhuguðu framkvæmdasvæði. Vegagerðin telur að á áfanga I muni veglínur F, F2 og F3 hafa nokkuð jákvæð áhrif á útivist og ferðamennsku en að veglínur A1, A2 og A3 muni hafa óveruleg til nokkuð neikvæð áhrif á þessa þætti. Niðurstaða Vegagerðarinnar er að áfangar II og III muni hafa veruleg jákvæð áhrif á útivist og ferðamennsku. Áhrif framkvæmdarinnar eru bæði staðbundin og ná til allra sunnanverðra Vestfjarða.“ Náttúrufræðistofnun er hulin ráðgáta, enda ekki rökstutt, hvernig sú niðurstaða er fengin að leiðir A1, A2 og A3 muni hafa óveruleg til neikvæði áhrif en ekki veglínur F, F2 og F3. Svo virðist sem að eini mælikvarði Vegagerðarinnar sé hversu hratt sé hægt að komast um landið á bifreið.

Að öðru leiti en kemur fram í þessari umsögn telur Náttúrufræðistofnun að gerð sé grein fyrir fyrirhugaðri framkvæmd með fullnægjandi hætti.

Virðingarfyllt

Trausti Baldursson
forstöðumaður vistfræði- og ráðgjafardeildar

